

Wiedergutmachung aneb kdo se omluví dětem?

smis-lab.cz/2023/12/10/wiedergutmachung-aneb-kdo-se-omluvi-detem

10. 12. 2023

Tomáš Fürst

Poslední dobou se v táboře covidistů nějak nedaří. Nedávno Nejvyšší správní soud rozhodl, že celá taškařice s čTečkou byla nezákonná.

Jaké překvapení!

Že roušky nefungují v dospělé populaci jsme se dozvěděli už v lednu tohoto roku z metastudie Cochranovské společnosti. Studie tehdy vzbudila v táboře covidistů takovou zuřivost, že sama Cochranovská společnost – kdysi klenot v truhle Evidence Based Medicine – cítila potřebu se od vlastní studie distancovat zbabělým tvrzením, že studie vlastně neříká to, co říká.

A nyní přichází další rána v podobě rozsáhlé metastudie kolektivu autorů z USA, Velké Británie a Dánska, která ukazuje, že povinné roušky proti covidu nefungují (docela pochopitelně) ani v případě dětí. Abych ušetřil práci našim fact-čekistům, přetiskuju doslova závěr studie:

Real-world effectiveness of child mask mandates against SARS-CoV-2 transmission or infection has not been demonstrated with high-quality evidence. The current body of scientific data does not support masking children for protection against COVID-19.

Ve skutečnosti je však zpráva ještě o něco horší. Autoři našli celkem 597 publikací, které se tématu věnují. Schválně jsem si dělal čárky, kolik mezi nimi bylo prospektivních randomizovaných studií, tedy studií, které mohou prokázat *kauzální* vztah mezi nošením roušek a šířením infekce. Ani jedna, přátelé. Tohle vypovídá o stavu současné oficiální vědy víc než samotný výsledek metastudie. Dozvídáme se, že za celé

čtyři roky se ani jeden výzkumný tým na světě ani nepokusil zjistit, jestli mají roušky pro děti nějaký smysl. Přitom provést prospektivní randomizovanou studii v tomto případě je zcela triviální, nestojí to téměř žádné peníze a nenaráží to žádné etické problémy. K čemu je taková věda a proč by na ni měli daňoví poplatníci přispívat?

Pojďme číst dál. Autoři nakonec našli pouze 22 studií, se kterými bylo možné v meta-analýze pracovat. Šest z nich našlo *asociaci* (byly to observační studie) mezi nošením roušky a nižší mírou infekce. Světe div se, zrovna těchto šest studií trpělo zásadními a kritickými riziky, že výsledek bude vychýlený ve prospěch právě panujícího rouškového běsnění. Poněkud škodolibě dodávám, že se kupodivu neobjevila žádná studie, která by byla vychýlená na opačnou stranu.

Kdo po čtyřech předchozích letech (a četbě podobných klenotů jako je Kulveitova hujerovská studie) stále nechápe, jaký je rozdíl mezi asociací a kauzalitou, nechť se zamyslí nad následujícím příkladem. Velikost boty je u dětí silně asociována s matematickými schopnostmi. Čím jsou totiž děti starší, tím lépe umějí počítat a zároveň jim u toho taky rostou nohy. Každý ovšem chápe, že nemá smysl obouvat děti do bot o dvě čísla větší, aby měli lepší známky z matiky.

Chápe to každý, krom kapitánů naší koronavirové response a jejich akademických kolaborantů. Jinak by se pokusili udělat aspoň jednu prospektivní randomizovanou studii na nošení roušek u dětí.

Očekávám, že zpráva o této mimořádně důležité studii obletí celou republiku na prvních stránkách všech našich naprosto neúplatných a objektivních médií. Hned poté budou následovat omluvy ředitelů škol po celé zemi dětem a rodičům. A týden na to koalice poslanců a senátorů napříč politickým spektrem navrhne omezení pravomocí ministerstev, aby se takto vážný zásah do základních lidských práv dětí – který navíc nebyl podepřen žádnou evidencí – nemohl už nikdy opakovat.

